

uitsluitend voor
bestuurlijke inlichting—
= behoeften van inwendige
aard

Nr. C/963/10
van het arrest

Nr. 2010/2598
van het repertorium

Nr. 1136 P 2009
van het parket-generaal

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

geboren te ' op
en wonende te DILSEN-STOKKEM, :

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. Tom Lenaerts, advocaat
bij de balie van Tongeren

1306

Beklaagd van:

Te _____ vanaf 20 september 2001 tot op datum van
onderhavige dagvaarding

Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003;

op het onroerend goed gelegen te _____,
gekadastreerd als _____,
met oppervlakte van 24a 45ca,

eigendom van _____ ingevolge akte van aankoop
verleden voor notaris _____ te _____ op

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 of 101 van het Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de Wet van 29 maart 1962 en artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben,

en als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 146, 1° en 2°, instandgehouden worden,

in casu

het wederrechtelijk oprichten van een constructie met een oppervlakte van 29,5 m x 4,80 m dat gedeeltelijk werd opgetrokken in betonblokken en gedeeltelijk in hout. Het geheel werd afgedekt met metalen profielplaten. De voorgevel van de constructie werd opgericht op ongeveer 25 m achter de rooilijn en tevens in de bouwvrije zone. De achtergevel reikt tot circa 4,5 m buiten de toegelaten bouwzone en bevindt zich in de bufferzone. De afstand van deze constructie tot de rechter perceelsgrens bedraagt slechts 0,4m.

De dagvaarding werd overgeschreven met vermelding:
75-T-16/12/2008-13904
Hypotheekkantoor Tongeren II
Kosten 56,03 €
De bewaarder,
(get) R. LODEWYCKX

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 15 september 2009 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 4 september 2009 door de correctionele rechtbank van Tongeren, dewelke als volgt heeft beslist:

...

A. Aanpassing.

De datum der feiten sub 2 dient als volgt te worden aangepast: "vanaf 20 september 2001 tot 2 december 2008"

...

Op strafgebied

Verklaart beklaagde schuldig aan het haar ten laste gelegde feit zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en aangepast bij huidig vonnis.

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling lastens beklaagde gedurende een termijn van 2 jaar.

Wijst de herstellvordering om hoger vermelde redenen af.

Legt aan beklaagde een vergoeding op van 25 euro.

Veroordeelt beklaagde tot de strafkosten deze tot op heden 88,67 €.

* * *

I. Procedure.

De voorzitter deed verslag.

Het Openbaar Ministerie werd gehoord in zijn vordering.

De beklaagde werd gehoord in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. T. Lenaerts, advocaat bij de balie te Tongeren.

De door deze partij neergelegde conclusie werd in het beraad betrokken.

Het hoger beroep van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, is ontvankelijk.

De feiten der tenlastelegging dienen als volgt in de tijd nader gepreciseerd:

- uitvoering: "tussen 19 september 2001 en 17 oktober 2001",
- instandhouding: "van 17 oktober 2001 tot 5 oktober 2006";

uit de stukken blijkt immers dat de beklaagde het bewuste perceel heeft verkocht bij notariële akte van 5 oktober 2006 zodat, nu het gebeurlijke misdrijf van instandhouding bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken en beklaagde sedert 5 oktober 2006 geen zeggenschap meer heeft over het onroerend goed, beklaagde sedertdien aan voornoemd verzuim geen schuld meer kan hebben.

Verder dienen deze feiten aan de nieuwe wetswijzigingen geactualiseerd als volgt:

"de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1° a), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op artikel 4.2.1.1° a) en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))".

De feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van de beklaagde ingestelde strafvordering worden door deze precisering en actualisering niet gewijzigd en beklaagde werd daarvan in kennis gesteld middels de nota van het Openbaar Ministerie zoals aan het strafdossier gevoegd bij kantschrift van 20 oktober 2009 en zij heeft zich daarop kunnen verdedigen.

II. Motivering ten gronde.

Nu de bewuste werken niet gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied doch in woongebied, geldt voor de instandhouding daarvan geen stafsanctie meer.

De schuld van de beklaagde aan de wederrechtelijke oprichting van de bewuste constructies wordt door het Hof, na hernieuwd onderzoek ter terechtzitting en aan de hand van de stukken van het dossier, als bewezen aangenomen en trouwens door de beklaagde niet betwist; de bewuste constructies vereisten een stedenbouwkundige vergunning en beklaagde beschikte daar niet over.

Gelet op de aard, de omvang en de bijzondere ernst van de feiten en mede om reden dat niet aangetoond wordt dat haar declassering zou bevorderd worden door het uitspreken van een straf, gaat het Hof niet in op het verzoek van de beklaagde om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te bevelen, temeer nu zulks niet van aard zou zijn om aan de beklaagde duidelijk te maken dat ruimtelijke ordeningsregels dienen nageleefd.

Rekening houdend met de persoon van de beklaagde, haar blanco strafregister, de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten, dient de beklaagde bestraft met een geldboete van 250 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en aldus gebracht op 1.239,47 euro of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen, waarbij de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete; er is geen aanleiding om aan de beklaagde de gunst te verlenen van een geheel of gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging van deze geldboete.

De herstellvordering:

Voor zover deze gekoppeld is aan de feiten van de instandhouding kan zij niet langer worden ingewilligd nu de instandhouding niet meer strafbaar is op het ogenblik van de huidige uitspraak.

De herstellvordering, voor zover geënt op de feiten van de wederrechtelijke oprichting, is nog steeds te onderzoeken; het loutere feit dat beklaagde in tussentijd het onroerend goed heeft verkocht en geen eigenaar meer is, staat er niet aan in de weg dat ook tegen haar nog steeds het herstel kan worden opgelegd, herstel dat noodwendig is om de gevolgen van het misdrijf van wederrechtelijke oprichting te doen verdwijnen.

De nieuwe eigenaars hebben weliswaar een nieuwe bouwvergunning verkregen doch deze heeft betrekking op een nieuw op te richten paardenstalling waarbij hetgeen te dezen geïndiceerd is, alleszins dient afgebroken.

De herstellvordering is nog steeds actueel, zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklaagde gepleegde misdrijf van wederrechtelijke oprichting, steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk, integendeel.

Het op te leggen herstel houdt in: de totale afbraak, inclusief de (betonnen) fundering, van de wederrechtelijk opgerichte constructie met een oppervlakte van ongeveer 29,50 m x 4,80 m, die deels werd opgetrokken in betonblokken en deels in hout en die werd afgedekt met metalen profielplaten; deze constructie bevindt zich op slechts 0,40 m van de rechter perceelsgrens en werd grotendeel opgericht voor paardenboxen.

Het past om te dezen de termijn voor het herstel te bepalen op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest, deze termijn geen dwangsomtermijn zijnde.

Verder komt het passend over om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 50 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1°.a), 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993

- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Ontvangt het hoger beroep;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende en met eenparige stemmen;

Actualiseert en preciseert de feiten van de tenlastelegging zoals voormeld (pagina's 4-5);

Stelt vast dat voor de feiten van de instandhouding geen strafsanctie geldt en ontslaat beklaagde uit dien hoofde van rechtsvervolging;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de feiten van de wederrechtelijke oprichting en zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

Veroordeelt beklaagde voor dit feit tot een geldboete van 250 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en aldus gebracht op 1.239,47 euro (DUIZEND TWEEHONDERD NEGENENDERTIG EURO en ZEVENENVEERTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Stelt vast dat de herstellvordering niet kan worden ingewilligd in zo verre gesteund zijnde op de feiten van de instandhouding;

Beveelt, steunend op de aangenomen feiten van de wederrechtelijke oprichting, het herstel van de plaatsen in de voorgaande toestand, dit herstel inhoudende:

de totale afbraak, inclusief de (betonnen) fundering, van de wederrechtelijk opgerichte constructie met een oppervlakte van ongeveer 29,50 m x 4,80 m, die deels werd opgetrokken in betonblokken en deels in hout en die werd afgedekt met metalen profielplaten; deze constructie bevindt zich op slechts 0,40m van de rechter perceelsgrens en werd grotendeel opgericht voor paardenboxen,

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van VIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze kosten ondeelbaar verbonden zijnde aan de feiten waaraan de beklaagde schuldig bevonden is, de kosten voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 132,66 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

P. BUYLE, Raadsheer wnd. Voorzitter,

F. TIMMERMANS, Raadsheer,

D. DE SCHOENMAEKER, Plaatsvervangend Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

TWEE JUNI TWEEDUIZEND EN TIEN

uitgesproken door P. BUYLE, Raadsheer wnd.
Voorzitter,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal L. DE MOT,

met bijstand van Griffier J. GEYSEMANS.

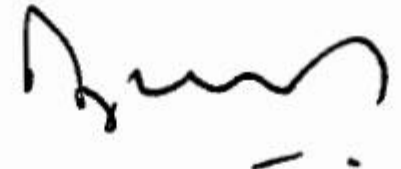
J. GEYSEMANS

D. DE SCHOENMAEKER

F. TIMMERMANS

P. BUYLE